

(2002/C 229 E/202)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1074/02**af Monica Frassoni (Verts/ALE) til Kommissionen**

(18. april 2002)

Om: Ridecentret »Horse Country« i en lokalitet af betydning for Fællesskabet ved San Vero Milis i Oristano

Der er ved at blive oprettet et ridecenter i kommunen San Vero Milis i Oristano-provinsen på Sardinien. Projektet finansieres af Sardinien og Oristano-provinsen og skal ligge delvis i en lokalitet af betydning for fællesskabet (SIC), klassificeret med kodenummer ITB 030038. Stedet, der dækker 84 ha, omfatter Putzu Idu-søerne (Salina Manna og Pauli Marigiosa), hvor de berømte lyserøde flamingoer og andre vigtige dyre- og fuglearter findes. Bulldozerne ødelægger tydeligt områdets naturlige habitat. Der er tilsyneladende ikke foretaget nogen vurdering af indvirkningen på miljøet og følgerne heraf.

Er Kommissionen bekendt med denne situation?

Kan Kommissionen under henvisning til artikel 6 i direktiv 92/43/ EØF⁽¹⁾ træffe foranstaltninger for at bevare dette sted og sikre, at projektet, som allerede er i gang, underkastet undersøgelser efter miljøvurderingsproceduren⁽²⁾ og en vurdering af indvirkningen på miljøet?

Kan Kommissionen oplyse, om fællesskabsmidler er blevet brugt til at finansiere projektet — for eksempel via territorialpagten for Oristano eller andre instrumenter — og indstille finansieringen, indtil det garanteres, at projektet er forenelig med fællesskabsretten?

⁽¹⁾ EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.

⁽²⁾ Jf. direktiv 97/11/EF, EFT L 73 af 14.3.1997, s. 5.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Margot Wallström

(27. maj 2002)

På grundlag af oplysninger fra det ærede medlem ser det ud til, at feriebyprojektet, »Horse Country« i San Vero Milis (Oristano) kunne forårsage betydelig påvirkning på den foreslåede lokalitet af fællesskabsbetydning »Stagni di Putzu Idu (Salina Manna e Pauli Marigosa) ITV00038« i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter. Dette sted indeholder tre prioriterede naturtyper.

Artikel 6, stk. 3, i direktiv 92/43/EØF fastsætter, hvad angår lokaliteter, som i henhold til direktivets procedurer opføres som lokaliteter af Fællesskabsbetydning, og som udpeges som særlige bevaringsområder, at »alle planer eller projekter, der ikke er direkte forbundet med eller nødvendige for lokalitetens forvaltning, men som i sig selv eller i forbindelse med andre planer og projekter kan påvirke en sådan lokalitet væsentligt, vurderes med hensyn til deres virkninger på lokaliteten under hensyn til bevaringsmålsætningerne for denne«.

Selv om ovennævnte bestemmelse ikke er fuldt bindende for foreslåede lokaliteter af Fællesskabsbetydning, har medlemsstaterne bestemte forpligtelser hvad angår sådanne lokaliteter til at handle med henblik på at sikre, at direktivets mål ikke bringes i fare. Det henstilles navnlig, at de i det mindste afholder sig fra alle aktiviteter, der kan påvirke en foreslået lokalitets integritet (navnlig, når lokaliteten indeholder prioriterede naturtyper eller arter).

Kommissionen har i det nævnte tilfælde til hensigt at tage passende skridt for at samle nærmere oplysninger om sagen, da den ikke er klar over den situation, det ærede medlem beskriver.

Hvis Kommissionen får at vide, at fællesskabsretten overtrædes i dette særlige tilfælde, vil den ikke tøve med, som traktatens vogter, at træffe alle nødvendige foranstaltninger, herunder overtrædelsesprocedurer i henhold til EØF-traktatens artikel 226, for at sikre overholdelse af den relevante fællesskabsret.

I henhold til de oplysninger, Kommissionen har modtaget fra de pågældende regionale og lokale myndigheder, modtager projektet vedrørende opførelse af et ridecenter i San Vero Milis ikke nogen fællesskabsfinansiering, men indgår i et projekt i området, som udelukkende finansieres af regionale midler.

(2002/C 229 E/203)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-1076/02

af Erik Meijer (GUE/NGL) til Kommissionen

(18. april 2002)

Om: Forskellige grader af resistens mod sygehusbakterien staphylococcus aureus og udebleven hospitalsbehandling på grund af karantæne

1. Kan Kommissionen bekræfte, at kun 1,5 % på nederlandske hospitaler er resistente over for behandling med antibiotika mod sygehusbakterien staphylococcus aureus (MRSA), medens tallet er 30 % på belgiske hospitaler på grund af den langt mere udbredte anvendelse af antibiotika, med det resultat at en stor del af infektionerne med disse bakterier i Belgien ikke længere kan behandles?
2. Er Kommissionen orienteret om, at overlevende fra den store cafébrand i Volendam (NL) den 1. januar 2001, der på grund af manglende kapacitet i Nederlandene blev behandlet længe på belgiske hospitaler, efter at være vendt tilbage til Nederlandene blev holdt i karantæne på institutionen Heliomare i Beverwijk, og at en af disse patienter døde i juli 2001 på grund af, at en hjerteklap var blevet angrebet af sygehusbakterien, og hun på grund af karantænebestemmelserne ikke blev hospitalsindlagt og kom under behandling?
3. Hvordan kan det undgås, at nødvendig medicinsk behandling udebliver på grund af karantænebestemmelser?
4. Hvordan kan personer, som bliver syge under et besøg i en anden medlemsstat eller må gennemgå en medicinsk behandling uden for deres hjemland, oplyses bedre om de risici, de løber og om, hvordan disse kan begrænses?
5. Kan Kommissionen sætte tal på situationen i andre EU-medlemsstater og de tolv tiltrædelseslande?
6. Hvordan kan man sikre, at resistensen i medlemsstater med høj resistens mindskes og samtidig undgå, at den stiger i stater med lav resistens? Hvilke foranstaltninger vil der blive truffet for at beskytte områder med lav resistens over for antibiotika mod smitte fra områder med høj resistens?

Kilder: Det nederlandske tv-program »Kruispunt« den 17. marts 2002 og det flamske dagblad »Het Nieuwsblad« af 19. marts 2002.

Svar afgivet på Kommissionens vegne af David Byrne

(5. juni 2002)

1. Kommissionen har siden 1998 støttet et europæisk system for laboratoriebaseret overvågning af antimikrobiel resistens (European Antimicrobial Resistance Surveillance Scheme (EARSS)), for så vidt angår følsomheden over for blodisolater af staphylococcus aureus. EARSS indberettede i perioden 1999-2001 et tal på 21-23 % blodisolater af methicillinresistent staphylococcus aureus (MRSA) for Belgien og 0,1-0,3 % for Nederlandene. Kommissionen råder ikke over tilstrækkelige oplysninger til at forklare årsagerne til denne forskel. Med støtte fra ESAC-projektet (jf. punkt 6) er der taget et vigtigt skridt med hensyn til at kæde resistensudviklingen sammen med anvendelsen af antimikrobielle stoffer.